

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **A. G. E.** zast. Mgr. Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem se sídlem Ověnecká 78/33, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2017, čj. OAM-95/LE-P13-LE22-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 7. 2018, čj. 32 Az 17/2017-32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Bc. Filipu Schmidtovi, LL.M., advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **4 114 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Žalobu proti napadenému rozhodnutí krajský soud shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností. Namítl jeho nepřezkoumatelnost, neboť v něm chybí konkrétní úvahy v intencích žalobních bodů či rozbor důkazů. Stěžovatel je přesvědčen, že žalovaný i krajský soud nevycházely z dostatečně zjištěného skutkového stavu, protože na stěžovatele kladli požadavek vyhledání ochrany v zemi původů a protože bagatelizovali hrozící nebezpečí vážné újmy. Stěžovatel je přesvědčen, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Obává se pronásledování, neboť jak on, tak i další členové jeho rodiny byli před jeho útekem z Egypta opakovaně terčem výhrůžek a nátlaku ze strany mafie. Stěžovatel namítl, že pokud je v zemi původu známo, že stav lidských práv je špatný a státní orgány samy bývají původcem pronásledování a neposkytují efektivní ochranu, nelze po žadateli o mezinárodní ochranu spravedlivě požadovat, aby se snažil formálně vyhledat jejich ochranu. Také dílčí ústrky mohou být ve výsledku chápány jako pronásledování. Přijatelnost kasační stížnosti stěžovatel spatřuje v tom, že se správní orgán ani krajský soud nezabývaly otázkou subjektivního posouzení pronásledování, navíc za situace, kdy byl stěžovatel v době pronásledování nezletilým dítětem. Otázka hodnocení postavení nezletilého žadatele bez doprovodu a jeho bezpečného návratu do vlasti, kde panuje špatná situace v oblasti lidských práv, není podle stěžovatele v judikatuře Nejvyššího správního soudu

pokračování

podstatněji řešena. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu i rozhodnutí žalovaného.

[3] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že kasační stížnost svým významem nepřesahuje zájmy stěžovatele; stěžovatel ani nevysvětlil, v čem přesah svých zájmů spatřuje, retrospektivní námitka ohledně jeho pronásledování jako nezletilého dítěte směřuje spíše proti posouzení věci krajským soudem. Žalovaný se s napadeným rozsudkem ztotožňuje a považuje ho za správný; navrhl odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost, případně její zamítnutí pro nedůvodnost.

[4] Po posouzení přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve věcech mezinárodní ochrany v souladu s ustanovením § 104a s. ř. s. nejprve zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud v této souvislosti předně poznamenává, že usnesení, jímž Nejvyšší správní soud kasační stížnost pro nepřijatelnost odmítá, nemusí být podle § 104a odst. 3 s. ř. s. odůvodněno. Přesto však Nejvyšší správní soud uvádí následující.

[5] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se podle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost je přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) v napadeném rozhodnutí krajského soudu je shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[6] Nejvyšší správní soud neshledal, že by v nyní projednávané věci byl dán některý z důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, neboť kasační stížnost svým významem podstatně vlastní zájmy stěžovatele nepřesahuje, a to ani co do argumentačního zdůvodnění stěžovatelovy klíčové námítky.

[7] Již v řízení vedeném pod sp. zn. 7 Azs 46/2015 a shodně i v dalších řízeních se Nejvyšší správní soud zabýval situací žadatele o mezinárodní ochranu tvrdícího, že byl v Egyptské arabské republice, tj. v zemi jeho původu, napaden soukromou osobou, a to dokonce z důvodu uplatňování politických práv. Také tehdejší kasační stížnost vyhodnotil Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou, přičemž připomenul s odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2008, čj. 3 Azs 48/2008-57, a ze dne 31. 10. 2008, čj. 5 Azs 50/2008-62, že „*v případě pronásledování soukromými osobami se postižená osoba musí vždy obrátit nejprve se žádostí o pomoc na vnitrostátní orgány v zemi původu, pokud není zjevné, že tyto orgány nejsou schopny či ochotny účinnou ochranu poskytnout*“ a shledal, že „*[v] případě stěžovatele se však o tuto situaci nepochybně nejedná, neboť měl možnost obrátit se na místní policejní orgány, což však neučinil. (...) Nedůvěra stěžovatele v činnost egyptské policie, jakož i zcela obecná tvrzení týkající se porušování lidských práv a pronásledování občanů Egyptské arabské republiky státními orgány pro jejich politické názory, přitom není relevantním argumentem pro zpochybnění dostupnosti ochrany občanů Egyptské arabské republiky v případě, že jsou vystaveni napadání, popř. je jim vybrožováno, soukromými osobami.*“

[8] V nyní souzené věci stěžovatel dle své vlastní výpovědi čelil ve své vlasti verbálním útokům a obtěžování ze strany dětí, a to cestou do školy. S žádostí o ochranu se stěžovatel na státní orgány své vlasti neobrátil. Ze zpráv o situaci v Egyptě, které jsou součástí správního spisu,

přítom neplýnulo, že by orgány v zemi původu nebyly schopny či ochotny účinnou ochranu stěžovateli, jehož problémy (na rozdíl od stěžovatele z výše citovaného rozsudku) nijak nesouvisely s jeho politickým přesvědčením, poskytnout. Žalovaný k tomu uvedl: „*Správní orgán připouští, že v Egyptě došlo po sesazení prezidenta Mursího v červenci 2013 ke zhoršení bezpečnostní situace, která byla způsobena protesty zastánců prezidenta a hnutí Muslimského bratrstva, jehož byl Mursí představitelem. Sám prezident Mursí stanul dne 4. 11. 2013 před soudem, kde čelí obvinění za to, že podněcoval k zabití demonstrantů před prezidentským palácem v roce 2012. Dle zprávy ČTK v prezidentských volbách v květnu 2014 vybral exministr obrany Abdal Fattáh Sísí, který vyhlásil za prioritu boj s terorismem a zajištění bezpečnosti. Z výše uvedených informačních zdrojů dále vyplývá, že celková situace v Egyptě se stabilizovala.*“

[9] Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu. Nejvyšší správní soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[10] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[11] Ustanovenému zástupkyni se podle § 35 odst. 9 s. ř. s. s přihlédnutím k § 7 bodu 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přiznává odměna za zastupování 3 100 Kč za jeden úkon právní služby (sepsání doplnění kasační stížnosti) a paušální náhrada hotových výdajů 300 Kč. Odměna advokáta byla zvýšena o DPH ve výši 21 %, tj. 714 Kč. Celkem tedy náleží na odměně částka 4 114 Kč, která bude Nejvyšším správním soudem na účet ustanoveného zástupce vyplacena ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 14. února 2019

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu